

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hónapra 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Politikai fordulat.

Az osztrák-magyar monarchia külügyi politikájában úgy látszik fordulat áll be.

Ferencz-Ferdinánd főherczegnek, a birodalom praesumptiv trónörökösének télviz idején Szent-Pétervárra küldetése egyenesen azt jelenti, hogy az utazás nem egyszerű látogatás a csári udvarnál, hanem politikai küldetés.

Hogy a csár egy osztrák főherczeg utalókat megillető fényvel fogad, hogy azt a legmagasabb orosz rendjellel tünteti ki; hogy a legmagasabb csári ház minden kigondolható ünnepélyességekkel veszi körül — az egyenesen annak a jele, hogy ebben a látogatásban maga a csári udvar politikai jelentőséggel bíró cselekedetet lát.

Hogy Ferencz-Ferdinánd főherczeg a magyar királynak sajátkezű levelével utazott el az orosz fővárosba ez is azt tanúsítja, hogy királyunknak nagyon is fontos mondanivalója van a csár részére, s azért küldte azt egy a trónhoz legközelebb álló főherczeg által a csárnak.

Azt természetesen elsősorban tudni kellene a közvéleménynek, hogy mit írt a magyar király az orosz csárnak, mert ennek a levélnek a tartalmából lehetne legbiztosabban megállapítani azt, hogy az ifjú főherczegnek mily természetű politikai missziója van, s hogy az ő küldetése mennyiben bír külügyi politikákra elhatározó befolyással.

Am ha-e levél tartalmából kellene a politikai fordulat tényét megállapítani — akkor aligha jutnánk eredményre, mert az uralkodók nagyon gondosan szokták megőrizni az ilyféle levelezések titkát, de a körülmények mérlegelése mellett is nagyon könnyen megállapíthatjuk, hogy a főherczeg utazása határozott politikai jelleggel bír.

E ténynek a megállapítására befoly nemcsak az Olaszországban beállott kormányválság, a mely kétségtelen hatással lesz a hármasszövetségre, hanem Németország külpolitikája is, melynek az időszerű intézője egész más nyomokat tapos, mint az az államférfi, aki ezt a szövetséget megteremtette és a maga nagy tekintélyével azt összetartotta.

Az osztrák-magyar monarchia külügyi kormánya kétségkívül eme változott jeleket vette figyelemre, s hatá-

rozta magát arra, hogy a hármasszövetség fennállása daczára Oroszország és az osztrák-magyar Monarchia között fennálló viszonyokat jelentékenyen megjavítsa.

Hát mi ezt a politikai törekvést, ha annak célja béke államosítása, még bizonyos formák között méltányolni is tudnók, de mert ismerjük Oroszország külpolitikájának irányzatait, épp oly jól ismerjük, mint Oroszország telhetetlenség és hatalomvágyát, s mert jól tudjuk, hogy Oroszország minden ilyen engedménynek nagy árakat szorított szabni, ebben a közeledésben nem látunk valami szerencsés irányzatot, a minthogy azt sem láthatja senki természetesen, ha a tűz és víz összeegyeztetését veszi valaki czélba.

Hogy békén éljünk Oroszországgal is, erre törekedni jó, de nagy áron szerezni be az erre vonatkozó engedékenységet, s esetleg a mi részünkről hozni ez érdeknek valamely nagyobb áldozatot, ezt nem tarthatjuk szerencsés politikának.

A történelem elég példát tartalmaz arra, hogy Oroszország mikép szerzett magának szövetségeket és politikai barátokat és mikor szinleg megkötötte velök a barátságot és a szerződést, akkor ártott nekik legtöbbet a barátság hamis czéje alatt.

Mi egy orosz-osztrák-magyar szövetséget merőben természetellenesnek, s ránk nézve egyenesen megkárosítóknak tartunk, s ha a leendő magyar trónörökös pétervári látogatása esetleg ezt a politikai fordulatot szüli meg — hát az ő ünnepeltetésében, de még küldetésében sem sok örömmünk telik, s kíváncsiaknak is tartjuk, hogy pétervári útja ez irányban eredménytelen maradjon.

Oroszország csak akkor nem veszélyes az európai békére ha a többi hatalmak által sakkban tartatik, mihelyt baráti vagy szövetséges viszonyba lép valamelyikkel, már annak a jele, hogy terjeszkedési politikáját akarja megvalósítani.

Ez ellen pedig opponálnunk kell mint ellenfelek, s nem kézrejtászanunk — mint jó barátok.

Politikai hírek.

Kir. táblák és főügyészségek. A m. kir. igazságügyminiszter következő rendeletet bo-

csátotta ki, — az 1890. XXV. törvényeik alapján szervezett kir. ítélőtáblák és kir. főügyészségek működése megkezdésének időpontja iránt. Az 1890. XXV. törvényeik 25. §-a alapján rendelem: 1. A budapesti és marosvásárhelyi jelenleg fennálló kir. ítélőtáblák és kir. főügyészségek működése 1891. évi május hó 4-ik napjával megszűnik. 2. Az idézett törvényeik értelmében szervezett kir. ítélőtáblák és kir. főügyészségek 1891. évi május hó 5-én kezdik meg működésüket. 3. Az átmeneti és életbeléptetési egyéb intézkedéseket külön rendelet határozza meg.

Baross Bécsben. Baross Gábor kereskedelmi miniszter tegnapelőtt Bécsbe utazott, hol először Szógyény-Marich László miniszterrel tanácskozott. Kilátásba van, hogy tanácskoznia fog gr. Taaffe miniszterelnökkel, gr. Kálnoky külügyminiszterrel, Baquhem marquis osztrák kereskedelmi miniszterrel és Reuss herczeg német nagykövettel. E sok tanácskozás aligha nem a Baross megpuhítását célozza.

A közigazgatási közegek hatáskörébe utalt kihágási ügyekben a közbiztonság védelmének általános és egyöntetű szabályozása végett tárgyalások lévén folyamatban, a földmívelési miniszter értesítésünk szerint erre való tekintettel felfüggesztette az állami állatorvosok szervezési és szolgálati szabályzatának 21. szakaszában foglalt ama határozatot, mely a kertületi állami állatorvosokat arra jogosítja fel, hogy az első és második fokú közigazgatási hatóságok által állategészségrendőri kihágási ügyekben hozott ítéletek ellen fellebbezhetnek és a mely kötelezi az említett hatóságokat, hogy az ilyen ítéleteket kertületi állami állatorvosoknak hivatalból megküldjék.

Farsangi stikli.

Bpest, febr. 9.

A „P. N.” a következő érdekes dolgot írja:

Ama támadások és beható fejtegetések után, melyek az ellenzéki lapokban a konzuli bíráskodásról szóló törvényjavaslatról megjelentek, igen könnyű volt még nem politikusoknak is azt az impressziót nyerni, hogy a javaslat ellen az összes ellenzék kemény hadjáratot fog indítani; s ennél fogva mindenki nagy érdeklődéssel várta az igazságügyi bizottság tárgyalását, miután a parlamenti ütközetek előcsatái mindig a bizottságok körében szoktak lefolyni.

Ime azonban mi történt?

A fontosabb bizottsági ülésekre nézve eddigelé az volt a szokás és elfogadott gya-

korlat, hogy azok kitűzésének és megtartásának napja és órája kellő időben és formában hozatott nemcsak a bizottsági tagok tudomására, személyesen kézbesített meghívó alakjában, hanem (miután a bizottsági ülések nem titkos konventikulumok, hanem a képviselőház összes tagjaira nézve nyilvánosak is), hozatott egyszersmind a lapok által is kellő időben a nyilvánosságra és pedig azért, hogy a bizottságnak netalán vidéken időző tagjai is tudomást vehessenek a kitűzött bizottsági tárgyalásról és abban részt vehessenek. S hogy mindezekre nézve a kellő biztosíték és ellenőrzés meg legyen, gyakorlatban volt, hogy:

1. A bizottsági meghívókat lehetőleg a képviselőház ülései alatt kézbesíteni;
2. A képviselőház fekete tábláján a bizottsági ülésekről szóló hirdetéseket lehetőleg az ülés alatt kifüggeszteni. (Hogy minden képviselő, a ki a folyosón sétál, előlvassa.)
3. Legalább egy nappal a kitűzött bizottsági ülés előtt a hírlapokban az ülés óráját közzétenni.

Egy szóval: az eddigi szokás és gyakorlat odairányult, hogy a bizottság tagjai lehetőleg teljes számmal jelenhessenek meg, nem pedig oda, hogy lehetőleg kevés számmal jelenjenek meg.

A konzuli bíráskodásról szóló törvényjavaslatnál ez a szokás és gyakorlat (talán épen az utolsó farsang szabadalmaina való tekintetből) megváltozott és lényeges módosulást szenvedett.

Szombaton ugyanis (vagyis tegnapelőtt) a képviselőház ülése alatt, mely reggel 10 óráig tartott, senkinek nem tudta, hogy az igazságügyi bizottság ülése mikor fog kitűzteni a konzuli bíráskodás ügyében.

Legkevesebb tudta ezt az igazságügyi bizottságnak mélyen tisztelt elnöke Körösy Sándor, a ki a szombati ülésen az igazságügyi bizottság néhány ellenzéki tagja által meginterpelláltatván az igazságügyi bizottság ülésére nézve, ismert magyaros ösztönességével bevallotta, hogy ő neki Szilágyi Dezső igazságügyminiszter csak annyit mondott, hogy a szombati ülésen fogja megmondani neki, hogy mely órára hívja össze az igazságügyi bizottságot hétfőn: de ő maga se tudja, hogy mikorára fogja összehívni, mert ez már nem az első terminus, a mit az igazságügyminiszter neki ad és most is, habár megmondta, hogy eljön az ülésre, nincs itt. És Körösy Sándor várt is hitványan az ülés végéig, de Szilágyi Dezső igazságügyminiszter mindvégig nem jött oda, s ennél fogva a szombati ülésről mindenki azzal az impresszióval ment el, (egy némelyik képviselő, tekintettel a másnapi vasárnapra, a vidékre haza is utazott), hogy hétfőn nem lesz ülése az igazságügyi bizottságnak.

tatlanság? A katonai bírásgé-e, a mely fel-fujta ezt a magában véve merőben jelentéktelen dolgot, — vagy az ifjuságé-e, a mely a már amúgy is felfujt dolgot egészen kipukkadásig feszítette.

Tessék egészen hideg agyvelővel gondolkodni e fölött a kérdés fölött. Részemről rögtön készen volnék a válaszal, de nem merném leírni, mert ugyanaz a „közvélemény” a mely ez orvosenövéndékből nemzeti mártírt csinált, hathatósan megturbálna engem a nyugodalmamban, s félháborodásának puffanó menyköveivel dobálna meg. Anyyira, vigye el az ördög! én sem szeretem a németet, hogy megköveztessem magamat érte.

„Hogy megkövezzenek érte”... mondaná az az „anyanyelvét szerető és becsülő hazafi” a ki Csáky Albin gr. képviselőházi beszédét, Utóbiában, magyarra fordította. — Brávó Brassai bácsi! kiáltott mindenki unósón, ezt jól megselekvé vala te kegyelmed, csak az a baj, hogy nem jól választotta meg a magyarra fordítandó áldozatot. Csáky gr. cultusminiszter aránylag még igen correct magyarsággal beszél, mondják Tisza Kálmán svádája, vagy akár Baross hibás mondat szerkezei mellett. A második baj meg az, hogy egy dikció sohasem olyan correct, mint egy irott dolog, — hát ha még rögtönzött beszédéről van szó, mint a milyen például a lenyakozott Csáky-féle beszéd is volt! Az ilyesmit figyelembe kell venni. Brassai bácsi, különben nem veszi komolyan ez a rossz világ az embert.

A színházak keményen „működnek”. Bemiczky elvonult — gr. Zichy Géza bevonult. Szent eg. Adéla megbolondult! — garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A színházak keményen „működnek”. Bemiczky elvonult — gr. Zichy Géza bevonult. Szent eg. Adéla megbolondult! — garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Ezt az impressziót csak megerősíthette az, hogy másnap vasárnap egyetlenegy lapban sem volt kihirdetve, hogy az igazságügyi bizottság ülést tart, — sőt a mai reggeli lapokban sem volt erről egy szó említés sem.

És ime mégis, azok a képviselők, akiknek ma délben a képviselőházban dolguk volt, abban a nagy meglepetésben részesültek, hogy az igazságügyi bizottság már tárgyalja odafele a konzuláris bírásgérol szóló törvényjavaslatot, sőt már tul is esett az általános vitán és már a részleteket tárgyalja; és a 6 ellenzéki tag közül csak Veszter Imre tutto solo küzködik; a többi nincs ott. Sem Hodossy Imre, sem Horváth Lajos és a függetlenségi pártiak közül egy sem.

Valóban ez egy pompás és genialis farsangi stikli! — Egészen méltó a nagyszabású jogász miniszterhez. Hát még az a magatartás, melyet ez ügyben (mikor Veszter Imre szóvá tette ezt) az ülés alatt kifejtett!

Veszter Imre ugyanis szóvá tette, hogy miután a bizottság ellenzéki tagjai közül többen lehettek, akik a bizottság mai ülésének kitűzéséről nem értesülhettek, tehát függesztessék föl az ülés és engedessék meg, hogy a távol levő ellenzéki tagok is részt vehessenek a törvényjavaslat általános vitájában: de Szilágyi Dezső nem egyezett bele!

Nem egyezett bele, miután (ugymond) a meghívók szétküldtek, az ülés a képviselőház fekete tábláján ki volt hirdetve s az ülés kitűzése a lapokban is megjelent!

Vajjon! Mert hogy a meghívók mikor és hogyan küldtek szét, azt semmisen illusztrálja ékebben, mint az, hogy Hodossy Imrének sejtelmé sem volt a bizottsági ülés megtartásáról ma déli egy óráig.

Továbbá, hogy magának a képviselőház irodaigazgatójának vallomása szerint a fekete táblára csak ülés után, vagyis szombaton délután ragasztották ki, hogy ma, hétfőn, az igazságügyi bizottság tárgyalni fogja a konzuláris javaslatot.

Végül pedig a hírlapokban minderről sem vasárnap, sem hétfőn egy betű közlés sem volt. Nos, nem a legügyesebb farsangi stikli-e ez? És így az igazságügyi bizottság szerencsésen tulesett a konzuli javaslat általános vitáján s az ellenzéki akció nem törtenhetett meg, az ellenzéki tagok jól kikombinált távolléte folytán.

A konzuláris bíráskodás.

A képviselőház igazságügyi bizottsága hétfőn Körösy Sándor elnöke alatt ülést tartott, melyben tárgyalás alá vette a konzuli bíráskodás szabályozásáról szóló törvényjavaslatot.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Február 10.

A hétről.

Budapest, 1891. február 8.

Abban a dunaparti palotában, a melynek Deák Ferencz szobra tudvalevőleg hátat fordít, s a melyben a szabadelvű klub tartja a maga szertartásos üléseit, jelenleg a Móríc Pál salto mortáléja képezi közbeszéd tárgyát. Móríc Pál a párt egyik legtekintélyesebb fináncz kapacitása volt Tisza Kálmán kormányralapése óta, egészen a nagy ur bukásáig.

Vagyonos, speculativ financier hírében állott a „bárándi nabób” — a mint közönségesen nevezni szokták, — s egészen a közelebbi időkig senki sem gondolta volna, hogy ez a számító pénzember — inog.

Addig, a míg legfőbb protektora, a volt kormányelnök tartotta a kezében a különböző sine-curák sorsát, — nem is ingott Móríc Pál egy percig sem; állt szilárd fundamentumán, mint a Sion hegye. Bekövetkezett azonban a kormányválság, a hatalom birtokosa Szapáry gróf lett, s ezzel a Móríc Pál fundamentuma is romokba dől. Szapáry nem volt hajlandó az egész örökség átvételére, a mely Tisza után maradt, következésképpen nem vette át Móríc Pál vasuti vállalkozását sem, s a hirhadt „pénzügyi kapacitás” sorsa ezzel el volt döntve.

Hetek óta sottogtak itt is — ott is, hogy a bárándi nabóbok vége, — a titok-

ban terjedő hírek azonban senki sem adott hitelt addig, a míg a közlekedésügyi miniszterium nem határozott. Móríc Pál ugyanis mozgósította egész protecturátusát, hogy saját külön vasutját Barossal „államizáltassa.”

A protectorok jöttek-mentek, érveltek, kapacitáltak, régi hűséges szolgálatokat töltek előtérbe, pártszempontokkal argumentáltak, a melyek azt jallják, hogy a párt e kipróbált katonáját nem szabad „uszni” hagyni stb. — Baross, a Tisza-család régi barátja, ki egyegyedül védelmezte annak idején az egész ország fergetegével szemben a bukófélben levő Tiszát, megis tette volna a pártnak, s különösen Tisza Kálmánnak ezt a kis szívesseget, — ha az a vasut egyáltalában acceptabilis lett volna. De nem volt az. Nagyon sok furcsaságot hallani különben erről. A tény pedig mindössze annyi, hogy a miniszter nem vette át a Móríc vasutját, s ezzel a hű financier nyaka alaposan el volt vágva. Csödtöt jelentett. Nevét felveszi az idők hajója és vinni fogja, Petőfi „zordon” definitiója szerint, — egy örkölén át.

Igy ért véget az 1875—1890-iki magyar kormányzat legkipróbáltabb bajnoka az Urnak 1891-ik esztendejében.

Jön még utánna más is, — csak várni kell. A földredöntött öreg cserrel együtt elvesznek gyors egymásutánban a benne, vagy rajta, vagy mellette élősködő alsóbb rendű lények is mind egy szálig, — ha még jó idejében nem mentették meg, a mi megmenthető. Az elsőlyedt hajóról sok patkány ugrál rendszerint a vízbe, de igen sok „úszik” bele az örökkévalóság néma tartományába. — Ez

a két mérsékelt parabolicsus hasonlat azt hiszem, hogy tökéletesen elég volna arra, hogy kihívja maga ellen a fekete legió teljes apparátusát és teljes fegyverzetét, ha — az öreg cserből nem vágna mindjárt tüzelőfát az emberi rosszakarat...

A hét második nevezetessége Joannovics Sebő egyéves orvos önkéntes, a ki nek esete bőven ismeretes. Tegnap tartották meg a tiszteletére rendezett bankettet a „Magyar király” vendéglőben.

Ez a Joannovics úgy nem azért érdemel folytonos emlegetést az unalomig, mert valóban dokumentálja a magyar ifjuság viszonyát a hadsereghez, a mely nemzeti szabadságunk, állami existenciánk és határaink megvédelmezésére van elhivatva. Nagyon elszomorítóan kell, hogy ezt a katonasági hadseregekkel szemben példátlan viszonyt tartunk. Ellenségeskedést, gyűlöletet, kicsinylést, sőt majdnem lázadó hangulatot jelent azzal a testülettel szemben, a mely végre is valamennyi állam háztartásában olyan nélkülözhetetlen nyűg és teher, a melyet nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Ez az ifju ember éltette Kossuth Lajost. A katonai bírásgé fogsággal sújtotta Nagy tapintatlanság volt, ez kétségtelen. Az egyetemi ifjuság magáévé tette az elítelt önkéntes ügyét, instanciázott az érdekében, nem vágott semmit, — s a végén bankettet rendezett a tiszteletére, a melyel megvételét akarta kimutatni ugyanazon armádia iránt a melynek egyformán tagja minden épkézlábú ember. Már most melyik a nagyobb tappin-

nult intendansnak. Rátka y László a „Felhő Klári” szerzője megmutatta tegnap a népszínházban, hogy annak jelenlegi trikós világában képtelenség népsziművel boldogulni, sőt még operettel sem tartósan, ha nem külföldi szerzőről, vagy belföldi befentesről van szó. Konti boldogul, — ő befentes. Megyeri nem boldogul, — nem befentes. A „Katonás kisasszony” requisitumait tegnapelőtt hordatta be Erkel a magazinba. Utolsó előadás olyan mizerabilis volt, hogy az már nem is kegyérigység többé, hanem valóságos botrány.

A nemzetiben Jókai tréfálta meg „Az aradi hősnök” című 3 felvonásos komédiájával a közönséget. Megbukott. Nem baj! Jókainak nem árt, a kritikának nem árt, az irodalomnak nem árt, — senkinek sem árt. Néha a komoly Nemzeti színházban is jól fog egy kis köklökedés.

Eaén, azt kivéve, hogy a citadella orman sárga zászló leng, a király itt lételet jelenleg, nem történt semmi. Ha az enyhe meglevő kaczerkódó nap egy akarja, akkor a jövő héten úszunk Rohamosan olvad, s az utcákon még mindig barrikád magasságú halmok terpeszkednek.

SÓLYOM FERENCZ

Kegyetlen rokonok.

Angolból fordította: Ámica.

XXXIII.

Kivonat a lady Nugent Adéla naplójából,

Julius 23-án 188—

(Vége.) (75)

— A felesége! — tört ki Plumtre ur hevesen. Szent eg. Adéla megbolondult!

— A felesége! — tört ki Plumtre ur hevesen. Szent eg. Adéla megbolondult!

Bokros Elek előadó ismertette a javaslatot. Veszter Imre a jelenleg egy császári patens alapján a császár nevében gyakorolt konzuli biráskodást abnormitásként találja, s hogy a kormány ezen segíteni akar, nem helytelenítheti, bár itthon annyi az igazságtűri teendő, hogy ezt a munkát-hasznosabban fordíthatjuk volna saját igazságügyi miszeriánk javítására. S mindenesetre jobb lenne még ideiglenesen fennhagyni a jelenlegi konzuli biráskodást, mint a jelen javaslat elfogadása által olyasmit szankcionálni a mi a magyar állam önállóságát alterálja, s legalább ideiglenesen lemondást foglalt magában az osztrákok javára s megsérti azon elvet, hogy magyar honosok fölött csakis magyar bíró, magyar törvények szerint ítélhessen.

Nem tagadja szóló, hogy a javasolt felebezési eljárás tisztán igazságszolgáltatási szempontból indokolható s logikus folyománya a jelenlegi konzuli biráskodásnak, de szóló a konzuli fogalommal nem látja szorosban összefüggőnek a biráskodási minőséget, s nincs oly egyezmény, mely kirekesztene bennünket azon jogunkból, hogy a konzulok mellé magyar birákat állítsunk, kiknek ítéletei ellen a hazafi bíróságok lehessen apellálni. Szóló nem akarván közönséget teremteni, a javasolt megoldáshoz nem járul hozzá s a javaslatot általánosságban sem fogadja el.

Erre Szilágyi védte a javaslatot, kihez csatlakozott Fabiny volt miniszter is. Jellinek Arthur szintén helyeselte a javaslatot.

Veszter Imre, ki egyedül képviselte az ellenzékét a bizottságban ama bizonyos kijátás következtében, melyről előbbi cikkünk szól, hiába igyekezett a javaslat sérelmét kimutatni, a bizottság többsége ez alkalommal is vakon hozzájárult a miniszter javaslatához és a törvényjavaslatot általánosságban elfogadta, mire megkezdődött a részletes tárgyalás.

Baross és az osztrákok.

A kereskedelmi miniszternek a képviselőház szombati ülésében Kaas Ivor báró interpellációjára adott válasza — ma a kérdés lényegére nézve nem adott fölvilágosítást és csak arra szorítkozott, a mit senki sem vont kétségbe, sem osztrák, sem német. A dolog lényege a kivételes díjszabás, a melyet az osztrákok és németek a maguk áruira is kiterjesztetni akarnak. Baross Gábor erre a kérdésre nézve nem nyilatkozott direkte, de beszédében volt egy hely, melyből bátran következtethető, hogy a kivételes díjszabást az osztrák és német árukra is ki fogják terjeszteni.

Ez a passzus az, mely a német kereskedelmi szerződési tárgyalásokra vonatkozik s melyben a miniszter ama reményét nyilvánítja, hogy e szerződés létre fog jönni. Már pedig Németország tudvalevőleg a szerződés megkötését ahoz a föltételhez kötötte, hogy a kivételes díjszabások a német árukra is kiterjesztessenek. Világos tehát, hogy a kivételes tarifák meg fognak szűnni kivételesek lenni Ausztriával és Németországgal szemben. E fölfogást megerősíti a P. L. vezércikkre, mely azt mondja, hogy „ez az ügy valószínűleg ebben az értelemben (t. i., hogy az osztrákok és németek is megkapják a kivételest) fog mindenki megelégedésére elintéztetni.”

Azt mondod, hogy az itt lappangó titkot — bármi legyen az tudod! Leány, tudod-e, hogy egy olyan emberről beszélsz, ki a saját szája vallomása szerint meg van becsületelve? Tudod-e, hogy nincs semmije — hogy koldus? Tudod-e, hogy a szegénységgel küzdve, milyen nyomorúságos életet fog folytatni?

— És te arról beszélsz, hogy a felesége leszel! — Lady Adéla, tudod-e, hogy te ki vagy, és ki volt az atyád? Tudod-e, hogy ki vagyok én és minő vagyonot ígértem neked, midőn azt mondod, hogy egy olyan embernek leszel a felesége, ki az atyja nevét nem meri viselni, lemond mindenéről a mi je van, hogy az igazságszolgáltatás kezei elől elrejtse magát, s ki tudja — talán a fegyenczek sorsától meneküljön?

— Ha azt teszed, — ha valaha szólasz arról, hogy azt fogod tenni — ugy ne számlits rém, kitagadlak — érted? Egy krajczárt sem fogsz tőlem kapni soha — nem adok — nem én ha éhen halnál sem!

— Én —

Elhallgatott, a düh elfojtotta hangját.

— Tudom bátyám — válaszolá a leány szelid nyugalommal, s tisztá csengő hangja oly különösen hangzott a nagy bátyja durva heves beszéde után.

A mit felsorolt előttem én azt mind tudom; és bátyámnak joga van hozzá, hogy ne adja nekem a pénzt, Tudom, hogy anyám is haragudni fog; de nem tehetek róla. Talán el jön az az idő, midőn mind a ketten megbocsátanak.

Ekkor elfordult a nagybátyjától s esdekli tekintettel nézett jegyesére.

— Guy — mondá — ugy-e nem értetted komolyan? midőn azt mondtad, hogy elhagysz engem — te azt nem érthetted komolyan: Ha ma a feleséged lettem volna, mondtad volna-e, hogy el kell válnunk? Édesem, tudtad volna-e azt mondani? Azt gondold, hogy ujjonon levő gyűrű és a pap adása jobban és erősebben köthetne hozzád mint szerelmem és az ígéretem? És épen most életednek e válságos pillanatában jössz ide?

Hasonló értelemben nyilatkoznak a bécsi kormányhoz közel álló összes lapok, a Presse, a Fendenblatt és az Extrablatt. Ez iránt tehát kétség többé nem foroghat fenn.

Van azonban az éremnek még egy oldala, melyet Magyarországon eddig nem méltányoltunk eléggé. A mit a magyar kereskedelmi miniszter eddig tett, megtette az osztrák kollégája is, habár más módon, t. i. egész csöndben és megtették azt Németországban is.

Ausztriában is van egész sereg kivételes díjszabás, még pedig épp oly árukra nézve melyek erősen versenyeznek velünk, mint pl. gabona, liszt szesz vas stb. Az orosz zab olcsóbb Bécsben, mint a magyar zab, pedig mennyivel nagyobb utat kell megtennie, míg az osztrák fővárosba ér, mint a magyar áru. A galicziai szesz a magyar alföldön versenyez a magyar szeszszel. Az osztrák vas majdnem négyszer oly kevés szállítási díjat fizet Ausztriában, mint a magyar vas. Németország levantei tarifái pedig lehetővé teszik, hogy a német kivitel sikeresen konkurálhasson velünk a Balkán-félszigeten.

Mi következik mindezekből? Nézetünk az, hogy ha már a magyar kormány bármely oknál fogva engedni kénytelen, ha akár a Németországgal folyó kereskedelmi szerződési tárgyalások érdekében, akár az Ausztriával való jó viszony fenntartása kedvéért a kivételes díjtételek kedvezményét kiterjeszti az osztrák és német árukra is: ugy nem teheti ezt a nélkül, hogy az osztrák kivételes tarifákat ne reklamálja a magyar árukra nézve is. Ha ezt elmulasztaná, akkor ez az egész ügy szégyenteljes vereség volna Magyarország gazdasági politikájára nézve, a melynek káros következményeit kiszámíthatatlanok.

Emlék a szabadságharcból.

A szabadságharc egy érdekes emléke került közelebb napvilágra Aradon. Kossuth Lajosnak egy sajátkezűleg írt levele ez, a mit Tisza-Füredről 1849 febr. 26-án külön futárral küldött Boczkó Dániel kormánybiztoshoz, az aradi utca harcz egyik polgári hőséhez, a kit a febr. 8-iki hőssel együtt ma halás kegyelettel ünnepel a hazafias Arad.

Kossuthnak Boczkóhoz intézett, eddig nyomtatásban, tudunkkal meg nem jelent levelének tartalma ez:

«Boczkó Dániel kormánybiztos urnak! Az ellenségnek febr. 8-án O-Áradból történt kiveretése után, tett jelentése folytán ismételt Török Gábor kormánybiztos ur által is hivatalosan nyilvánítt hazafiai aggodalmait iránt kormánybiztos urat értesítem, hogy mindjárt első tudósításának vételével Gaal tábornok a hadsereg vezérletétől felfüggesztetett s parancsnokul Kiss Pál alezredes ur kinevezetett.

Ujabb jelentéséből azonban megértvén, hogy Kiss Pál ur a parancsnokságot át nem vette, mi hihetőleg annak tulajdonítható, hogy a hadügyminiszteri rendelvénnyel Kiss Pál urnak kezéhez nem jutott, mivel Damjanics tábornak

hozzá személyesen most midőn mindenki elfordul tőled, és te is el kell, hogy mindenki től fordul, most akarsz eltaszítani magadtól, most akarsz tőlem, elfordulni — tőlem, ki soha sem szerettelek és becsültelek oly igazán mint most? Guy, édes szerelmem, bár mi nevet viselsz, büszkén fogom azt viselni; bár minő életet élj, örömmel fogom azt veled megosztani: Ne szakítsd meg a szívemet! Szerelmem, édes szerelmem, vigy magaddal nem enmagadért hanem én értem!

Guy elfordulva állott tőle; gyötrelmének ez volt e legkeserűbb része; de most midőn a leány keze, körülölelve érinté az övét, megfogta azokat s kezébe tartotta.

— Adéla — mondá — édesem az nem lehet nem lehet! Elég bajt okoztam neked az által, hogy szerettelek s szerelmedet megnyertem! Te tudod, hogy teljesen tönkre ment ember vagyok, és azt is tudod, hogy miért.

Bizonytalan, küzdelmes élet áll előttem. Lemondasz e mindenről — kényelmes otthonról, vagyonodról, anyádról és barátaidról azért, hogy sorsomat kövesd?

Adéla kivonta kezét az övéi közöttől, a vállaira tette s ugy nézett a reá néző szemekbe.

— Igen, követlek a világ végéig! — mondá egyszerűen. Megteszem-e? Azt Guy, nézz az arczomra s meglátod!

Ha a Guyra néző szemek kifejezése más lett volna mint ami volt, talán még mindig habozott volna, de a leány nemes lelkének e tisztá tükréből oly szenvedélyes, mélyes szerelmet, hűséget és odaadást olvasott ki mit csak a halál hideg keze volt képes kijelteni, oly véghetetlen szerelmet, odaadás és hűség sugárzott azokból, mely csak szívének utolsó dobbanásával színhathetett meg.

Guy tudta és érezte azt, s ha az életébe került volna sem tudott volna tőle elfordulni.

— Tehát jöjj velem drága élettársam! mondá.

S karjával átölelte a leányt ki oly szeretőleg, nyugodt és derűs tekintettel né

ban: Vetter tábornok s hadügyminiszteri helyettes ur, ki velem a főtábor felé utban van, mind Damjanics, mind pedig Kiss Pál urnak azon utasítást küldi, hogy Kiss Pál alezredes ur a parancsnokság átvételére azonnal elbocsátassék s illetőleg azt átvenni siessen; megérkezéig pedig a parancsnokságot ideiglenesen Villami őrnagy vegye által.

A félbeszakadt vizsgálat folytatása a botránkozott események iránt egyébiránt meghagyatván, a hadi vizsgálatra Inczedy őrnagy ur egy auditorral ki van küldve, mely kiküldetésében szigoruan és rögtön járand el.

Ez intézkedés Török Gábor kormánybiztos ur jelentésére szintugy, mint önére vonatkozván, ezt vele közölni fogja, Gaal tábornok pedig parancsot kapott azonnal Debreczenbe jönni. Tessék a vizsgálat haladéktalan befejezését sürgetni, a vizsgálati irományoknak kormánybiztos urrali közöltetését megkivánni s az iránt fenforogható észrevételeit velem közölni.

Magától értetvén, hogy ha a vizsgálatból áruházi adatai jövedenek ki, a bűnösök honarúsi vád alá vétetni s vegyes törvényszék elibe, ha pedig nem áruházi, hanem csak fogelmi vád jönne elé, katonai törvényszék elibe állíttatni fognak, minek haladéktalan teljesítését gondom leszen.

Kelt Tisza-Füreden, febr 26-kán 1849. a honvéd. biz. elnöke Kossuth Lajos.

A chilei forradalom.

New-Yorkból írják! február 8-iki kelttel:

Tegnapelőtt érkezett limai táviratok szerint Valparaisóból azt jelentik, hogy a kongresszusnak fogva nem levő tagjai elrejtőztek. Valparaiso január 16-ika óta a felkelők által körül van zárva.

A felkelők elvették a chilei hajózási társaságnak három gőzhajóját és egy Európából érkezett új czirkáló hajót, az „Almirante Lynch”-et és hatalmukba kerítették a löszraktárakat is. Ez által löszrehoz jutván, a felkelők állítólag a Valparaisótól délre fekvő hidakat is szétrombolták, hogy a gabona és szén bevitelének útját elvágják.

A Sant-Jagobon tartozkodó diplomáciai képviselők az angol képviselő, Kennedy, kivételével, e hírek szerint nem voltak hajlandók a felkelőket jogosultnak elismerni arra, hogy a partot ostromzár alá vegyék.

A kormány, mely 28.000 ember felett rendelkezik, biztosan számít a kedvező eredményre és kölcsönt akart felvenni a bankoktól, ezek azonban ebbe nem mentek bele.

A valparaisoi börtönök túl vannak tömve. Mindennap várják a város megtámadását. — Ilyenkor még körül van zárva: ott a kormány rendelkezésére álló csapatok 1000 emberből állanak.

Mégis valószínű, hogy a várost éllelmi szerek hiánya miatt feladják. Hír szerint La Serena visszafoglalása végett csapatok indultak oda.

Az ezredéves nagy nemzeti ünnepély.

A millennium előkészítése tárgyában a műpártolók köre által alakított bizottság va-

zett rá, együtt mentek ki a szobából és azoknak az életéből kikit hátra hagytak.

Oldcastle vár urának az eltűnése felett a társaságnak sok mondanivalójuk volt, csudálkoztak, gúnyolódtak, tréfálkoztak és megbotránkoztak felette, a hogy épen szeszélyesen változó kedvük magával hozta.

Annyi bizonyos — mondták a klubokban, hogy „Annak az embernek valamit kellett csinálni” — valami „zavaros” dolga lehet hogy egész életére eltűnt közülük.

A vélemények változatosak voltak, mindent feltettek róla, sőt a gyilkosság és hamisítás lehetősége között is ingadoztak.

Azt is elhatározták, hogy Oldcastle Duk, ki a testvére üres helyét oly kellemesen töltötte be, nagyon szép és népszerű férfi, s pénztét urasan tudja elköltetni. — És nagyon jó szívű ember, mert nem engedi, hogy előtte a testvére ellen egy szót szóljanak. Látszik, hogy ezt a tárgyat feledése kívánja hozni.

És a Klub világ elhallgatott róla; de a szalonokban még sokáig volt a szőnyegen, csudálkoztak a Nugent Adéla bolondságán, hogy hétszáz ezer forint hozományról — s kitudja még későbbben mennyiről? — képes volt lemondani egy olyan emberért — a ki valami rejtélyes okért nem meri az arcát a saját házában mutatni — és ezt a hallatlan ostobaságot az a leány tette, a ki Tatton — Pakenham Claudius Vikontra felhuzza az orrát!

A gonosz megjegyzések sem hiányoztak, azt is sottogták, hogy a leány bizonyosan kompromittálta magát, mert különben nem lett volna olyan szentelen, hogy azt tegye a mit tett, s a házat akkor hagyja el, midőn a kedvese, a nélkül, hogy egy vén bolond irlandi asszonyon kívül ki a dajkája volt, más kísérfője lett volna.

Lady Oldcastle csak egyszer látta az idősebbik fiát azon nap óta midőn az feladta magát, hogy ötlet megvédje, s zeme

sárpap tartotta zárulását gróf Zichy Jenő elnöklete mellett. Az ülés elején Zichy Jenő gróf előterjeszté a millennium megünneplésére kidolgozott tervezetét.

Gelléri Mór biz. jegyző indítványozza, hogy miután időközben a kormány is komolyan foglalkozott a millennium megünneplésével, terjessze be a bizottság az előtte fekvő memorandumat, mint becses tárgyalási anyagot a kormánynak azzal a kijelentéssel, hogy a mennyiben a kormány a javaslat egyes részleteinek kidolgozására a bizottság közreműködését óhajítja, ez a kormánynak készséggel rendelkezésére áll.

Rendelkezett báró Lipthay Béla és gr. Csáky Albin is melegen támogatták s azt a bizottság egyhangulag el is fogadta, Kamermayer és Ráth Gy. indítványára azonban a bizottság előzetesen mégis átrevideálta a programot s abban a következő módosításokat tette:

A programba felvételük még a parlamenti palota ünnepélyes megnyitása, a szabadságoszor és az Andrássy szobor ünnepélyes leleplezése s a Munkácsos emelendő Árpád szobor leleplezése; a nemzeti kiállítás helyett a bizottság első sorban a világi kiállítás eszméjét ajánlja a kormány figyelmébe, de e mellett sulyt helyez a nemzeti műkiállításra s egy műtörténelmi kiállításra, s ez utóbbit az addig elkészülő műpárpalota felavatásával kívánja kapcsolatba hozni; a magyar kiállítás keretében pedig fontosnak tartja a magyar közoktatás és köznevelődés fejlődésének feltüntetését.

E kiegészítő indítványokat Kamermayer, Ráth György, Lipthay Béla br., Csáky Albin gróf és Forinyák előterjesztései alapján fogadták el. Csáky gróf indítványa alapján az egyetemen ifjuság diszülése helyett a „hazai legfelsőbb tanintézetek ifjuságának” diszülése tervezetük.

Várdi Antal az ülés folyamán arra hivatkozta a kultuszminiszter figyelmét, hogy a millennium fontosságának és jelentőségének hirdetésére hívja föl annak idején a tanítók, tanárok és lelkészek közreműködését, hogy az ünnep fontosságának és jelentőségének köztudata elterjedjen a nép és az ország lakosságának minden rétegében.

Végül tudomásul vétették Zsilinszky Mihály csongrádmegyei főispánnak az a kérelme, hogy az ezredéves ünnep alkalmából Pusztaszeren a nemzet mindkét háza ünnepélyes ülést tartson a honfoglalás emlékének dicsőítésére.

Ezzel a napirend ki lévén merítve, a most tett indítványokkal kiegészített program mint hasznos tárgyalási anyag, a kormányelnöknek beterjesztetni határozottatott s e beterjesztés kidolgozására elnök és jegyző kérészt fel.

Világkiállítás Budapestén.

Zichy Jenő gróf terjedelmes emlékiratot intézett Szápáry Gyula gróf miniszterelnökhez, melyben kifejti annak szükségességét, hogy 1895-ben, a millenium megünneplése alkalmából, Budapestén világkiállítás rendeztessék.

A terjedelmes emlékiratból közöljük a következőket:

Mindenekelőtt kétségen kívül áll, hogy egy világkiállítás hasonlíthatatlanul nagyobb hatással és befolyással lehet a fővárosnak alkalmi fejlődésére és berendezésére, mint egy országos kiállítás. Hogy mennyivel nagyobb mérvet ölt a vállalkozási kedv egy világkiállítás alkalmából, mennyivel nagyobbak és

A színházban történt — egy olyan színházban, mely híres volt kitűnő udonságaiért — egy olyan színdarabnak az első előadásán történt, mely a vidéken roppant sikert aratott, és a mely most elsőrendű színházban elsőrendű színészekből előadva fényes sikernek nézett elibe.

Midőn az utolsó jelenet a függöny legrövidült s a taps vihar az új darab sikerét biztosította, a tekintélyes szép lady felrúta magát merengéséből, melybe még ilyen helyen is — és kedves fá oldala mellett merült s midőn a lelkesült közönség a nevedő és szűnni nem akaró taps vihar között a szerőt kihívta, a színpad felé fordította tekintetét. Aztán holt halványon líkegve visszahúzódott a páholy belsejébe.

Az az alak aki a közönség zajos éljenzésére csendesen meghajította magát — csakugyan Guy volt? Lady Oldcastle kényszerítette magát, hogy más felé nézzon, és a mint ezt tévé, meggyőződött, hogy nem csalódott, mert a szemben levő páholyban ülő fehér ruhás fiatal asszony kinek kedves, élénken s mosolygó boldog arca oly sokak figyelmét vonta magára de a kinek szemei oly büszkén és annyi szeretettel a színpad felé voltak fordulva, és csak egy alakot láttak Nugent Adéla volt.

Duk is megösmerte, megrettent arczába szűkített a vér, és ismét elhalványult, s hosszasan nézett a testvérére. Az anyja pedig ötlet nézte, az ő szép bagyadt üres arcát, mely szinte minden iránt közönyös volt, de legkönyösebb volt ő iránta, s aztán a szembe levő páholyba nézett ismét holt most már férj és feleség egymás mellett voltak. — Láttá mily édes mosolylyal néztek egymásra, képzelte hogy mit mondanak egymásnak, és látta azt az örvényt, mit ilyen szeretet és boldogság közzé saját keze készített és látta a saját maga rideg, örömtelen életét, s vissza húzódott a szegletbe olyan mozdulattal, mint ha a világosságot ki akarta volna onni magától, mert e pillanatban Oldcastle Olíva előtt az ő bűneinek a gyümölcsei nagyon keserűek voltak.

hajlandóbbak ilyenkor a befektetésekre és mindenféle vállalatokra szánt tőkék, ez magától érthető.

Az a nézet is kifejezésre jutott, hogy magában a kiállításban, a hazai ipar és termelés — mely talán sok tekintetben mögötte maradt a művelt külföld versenyképes iparának — silylené meg legjobban azt, hogy a vásárlási kedv a tökéletesebb külföldi termékeknek kedvezne. Ez is téves felfogás, mert kézen fekvő dolog, hogy a külföldi közönség nem udvariasságból, hanem a dolog természeténél fogva előnyben részesíti annak az országnak speciálisait, melyben először van, mert hiszen francia, német és angol ipari termékeket mindig és mindenütt kaphatpénzeért s különben is mindenki azt az országot részesíti előnyben, melynek vendége és melynek speciálisai között vajmi sok kínálkozik arra, hogy felkarolható és külföldön is terjeszthető legyen.

Ugyanitt említhető meg, hogy a kiállítás a város utcáit és üzleti forgalmának emelésére is rendkívüli befolyást gyakorol — és mint az utolsó nagy kiállítások bizonyítják — ezt az üzleti lendületet nem csak a kiállítás alatt, hanem azután is fenn tudja tartani. — Végre pedig a legfontosabb érv, mely a világkiállítás mellett szól az, hogy valamely ország iparát új alapítások által nem a vállalkozó töké van hivatva sikeresen kiégészíteni és kifejleszteni, hanem maguk a vállalkozók; a kiknek bizalma bizonyos alapítások iránt csak akkor éled, ha személyes tapasztalataik által ismerik meg az illető országot s ennek termelési és fogyasztási viszonyait.

És ha a világkiállítás Budapestre a világ legelsőbbrendű gyárosait fogja csoportosítani, ezek, vagy ezek képviselői, lehetetlen, hogy szemet hunyjanak ama nagy rehabilitáció előtt, mely hazánkban életrevaló, életképes iparágaknak kínálkozik. És több mint bizonyos, hogy a mit eddig a bőles intencziójú törvények, állami kedvezmények, miniszteri ígéretek biztosítani nem tudtak, azt biztosítani fogja egy nagy világkiállítás, melynek fötényezői a külföld vállalkozó szellemű iparosai, végre is saját előnyüket fogják alapításait és tervezetéseit által keresni és így rövid idő alatt — viszonyaink helyes és okos mérlegelésével — elérhetjük azt, hogy nem csak az ipari termelésekben mutatkozó hégazok lesznek pótólya, hanem verseny- és kivitelképes iparunk is lesz, mely a keleten való verseny és eredményes térfoglalás tekintetében meg fogja állni helyét és így hazánk existenciális föltételeit is megszilárdítani és előmozdítani.

E fölvetés mellett bizonyít az az ismert tény, hogy Oroszország igen számos és talán legnevezetesebb ipartelepei azon az uton keletkeztek, hogy a külföldi: német, angol, francia s a svájci nagyiparosok a helyszínen tett tanulmányok révén jutottak arra a meggyőződésre, hogy ott feltétlenül jó eredményt járna bizonyos iparágaknak meghonosítása és ipartelepeknek bármely költség felépítése.

Egész ipari kolóniák keletkeztek ezek révén, melyek azóta óta jövedelmeket biztosítottak kezdeményezőiknek s melyek Oroszország ipari függetlenítésének és versenyképességének emelésére igen jelentékenyen közrehatottak.

Mind e kiváló előnyöknél fogva a világkiállítás tervének még akkor is előny kellene biztosítani, ha arról eddig szó sem volt volna és ha az arra való tőkét előbb meg kellene teremteni. Mennyivel inkább kell előnyben részesíteni ez eszmét akkor, mikor a kiállításnak kész terve s az ennek keresztülvitelére szolgáló nem jelentéktelen töké nagyméltóságodnak, illetőleg a magyar kormánynak egyszerre rendelkezésére bocsátatik és pedig oly szakértnak által, kiknek az eddigi világkiállítások rendezésében is jelentékeny része volt s a kiknek gyakorlati tapasztalata s rutinja immár erkölcsi biztosíték arra nézve, hogy a Budapestre tervezett 1895-iki évi nemzetközi kiállítás sikere, erkölcsi, anyagi és technikai tekintetben is teljesen biztosítva van.

Egyetlen egy szempont az, mely e kérdésben még tisztázandó s ez az a több oldalról hangzott kifogás, hogy sértené nemzeti büszkeségünket, ha külföldi töké létesítené e kiállítást, mely nemzeti létünk, nagyságát van hivatva hirdetni, a mit nekünk külföldi gyámkodás nélkül is meg lehet cselekedni.

Ez igen téves kiindulási pont és elhibázott felfogás. A világkiállítás eszméjét egy fővárosi bizottság laneirozta, melynek nevében ez előterjesztéstörténik, ugyanaz a bizottság teremti elő a kiállítás keresztülvitelére szolgáló biztosítéki és tartalékalapot, mely budapesti pénzintézeteknél lesz elhelyezve és melynek a kiállításban való befektetés fejében a bizottság bizonyos előnyöket és engedményeket kár, melyeket minden eddigi kiállításson megadtak azoknak, kik viszont más előnyökkel támogatják a kiállítást, s kölcsönös koncessziók tulajdonképen egy mindkét félre nézve előnyös csereszletet képeznek. — Mindössze tehát külföldi volna e kiállításnál egy pár kiváló szakembernek a becses tapasztalata s tanácsa és ez olyan dolog, melyet bizonyára még a chauvinisták is örömmel importálnának nálunk, mert e nélkül eddig egyetlen egy nagyobb kiállítást létesítettek, és tudvalevő, hogy a kiállítás rendezésének föltételei abban áll, hogy az összes előbbi kiállítások előnyeit kiaknázván, azokat újabb leleménységekkel és okos előnyökkel egyesítve fordítsuk az új kiállítás javára.

Mindezek után a világkiállítás eszméjét újból is melegen ajánljuk nagyméltóságod védő gondjaiba.

H i r d e t é s e k.

Sz. 31—1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 951—1889. számú végzése által Dobias Ferencz javára Kovács Gyuláné ellen hátralek 30 ft 04 kr. tőke, 200 ft után 1888. évi november hó 16. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 29 ft 60 kr., továbbá a budapesti kir. keresk. és váltó-törvényszéknek 55196—1889. számú végrehajtást elrendelő és a Kolozsvár városi kir. járásbírósnak 10825—889. számú kiküldött végzése alapján Szabó Mózes budapesti lakos javára 110 ft tőke, ennek 1889. évi január hó 5-től járó 6% kamata, eddig összesen 23 ft 50 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 309 ft 90 kr-ra becsült házi-butor és ékszerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 12265—891. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kolozsvárt, a fapiaczon leendő eszközösére 1891. évi Február hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóli kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kolozsvártt 1891. évi január hó 29. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

145. (1—1)

Sz. 148—1891.

M. kir. erdőhivatal Székely-Udvarhelyen.

Tölgyfa eladási hirdetés.

A farkaslaki közbirtokosság részéről 7050 tömörköbmé-terre becsült és műszaki czélokra alkalmas **tölgyfa készletnek** nyilvános árverésen leendő eladására, újabb határidőül 1891. évi márczius hó 5-ik napjának d. e. 10 órája tűzetik ki Farkaslaka község házához.

Kikiáltási ár 22,000 forint, melynek 10%-a bánatpénzül leteendő.

Írásbeli zárt ajánlatok a bánatpénz csatolásával elfogadtatnak.

A részletes feltételek a sz.-udvarhelyi m. kir. erdőhivatalnál és Farkaslaka község előjáróságánál megtudhatók.

Az erdőrészek a sz.-udvarhelyi vasuti állomástól 15 kilométernyire fekszenek, jó karban tartott törvényhatósági út mellett.

Székely-Udvarhelyen, 1891. január 24.

95. (1—1)

M. kir. erdőhivatal.

ELADÓ és KIADÓ.

Bethlenben eladó

26 métermázsza vörös lóher-mag.

ugyanott kiadó

a piacon levő nagy vendéglő,

s a Szamoson levő nagy hid melletti

vendéglő

három egymásután következő évekre.

Értekezhetni alólírotnál:

Gr. Bethlen Béla.

131. (2—3)

A KOLOZSVÁRI KERESKEDELMI-BANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

1891. évi február hó 25-én délután 3 órakor

tartja meg saját helyiségében (belközép-utca Rucska-ház)

ötödik rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek ezennel tisztelettel meghívtnak.

Kolozsvár, 1891. január 31.

Az igazgatóság.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése az 1890. évi üzletéről és az alaptőke felemeléséről.
2. Zárszámadások és mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése alapján a felmentvény megadása és a nyereség felosztása iránti határozat hozatala.
4. Az alapszabályok némely pontjának megváltoztatása.
5. Két igazgatósági és egy felügyelő-bizottsági rendes tag megválasztása.
6. Indítványok.

31. §. A közgyűlésen a részvényesek csakis azon részvényeik után birnak szavazati joggal, a mely részvények a közgyűlést megelőzőleg legalább három hónappal nevére átirattak és a részvénykönyvbe bejegyeztek. A közgyűlésen részt venni kívánó részvényeseknek a közgyűlést megelőző napon igazoló jegyek fognak kiadtni.

146. (1—1)

Szórakozás a téli estékre!

Minden egyén

képes egész társaságot vagy ismerőseit a legfenségesebben mulattatni **finom frappans bűvészeti mutatványokkal, készülék nélkül, gyorsan keresztül vihető.**

Sok új látványosság 70 jelenetben.

Közelebbi felvilágosítással ingyen szolgál:

FEHÉR E. BUDAPEST, Andrassy ut 35.

11. (16—20)

UJ BANK- ÉS PÉNZVÁLTÓ-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy Kolozsvártt, belközép-utca 10. sz. alatt (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvényszékieleg bejegyzett czég alatt

bank- és pénzváltó-üzletet

nyitottam, a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénznemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.

Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszelvevények beváltása.

Nyeremények leszámítolása és értékpapíroknak új szelvevényekkel való ellátása.

Utalványok kiállítás a külföldre bármely értékben.

Igérvények elárusítása.

Midőn vállalatomat a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlani bátorkodom, egyszerűsmind, kijelentem, hogy e téren való hosszas működésem, továbbá ugy a kolozsvári, mint a felső pénzügyekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetésem azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legnagyobb előnyöket biztosíthatom.

Értékpapírok és sorsjegyek kisorsolási utánnézését díjmentesen eszközölöm és készséggel szolgálom minden a banküzlet keretébe vágó felvilágosítással.

Kiváló tisztelettel **FOLLY VICTOR.**

22. (18—60)

K.-IMPÉR-RÉPÁTI ERDÉLY GYÓGYKINCSE!!!

lényeges alkotórészek		
nátrium bicarbonát	4.3241 gr.	
litium	0.0261 "	
borsavas nátrium	0.1124 "	
összes szénsav 2007 kc	8.9449 "	
nem illó alkotórészek	4.2825 "	

Megbecsülhetetlen gyógyhatásu a légzőszervek betegségei, vese- és gyomorbajokban, a húgyszervek összes bántalmánál stb.

Páratlan oldószert! Legkifejezettebb diuretica!

Savainak szelíd hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton élvezhető.

Rendkívül duos savtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellősebb bo. viz a savanyúvizek pozsgója!

A „répáti” savanyúvíz, ezen termék szesz és tiszta — a maga nemében bizonyára ritka — ásványvíz-kincs, minden érzékszervi lóvónak ugy is mint élvezeti, ugy is mint gyógyital, a belső szervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel a legmeglehetőbb ajánlható.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti ismertetés becsületeszerű beigazolására!

A „répáti” savanyúvíz mindig friss és teljesen mintaszertől töltésben kapható KOLOZSVÁRTT: id. J. B. MISSELBACHER ut kereskedésében és minden nevezetesebb vendéglőben; továbbá megrendelhető saját székelyi raktárámban BRASSÓBAN.

Tisztelettel

a „répáti” gyógyforrás kezelője: **György József**

68. (7—50)

KOLOZSVÁRTT, egy élénk utca szegletén levő fűszer-üzlet

teljes berendezéssel eladó.

Felvilágosítást nyújt:

a kiadóhivatal.

135. (2—3)